

Tuần Báo Vô Vi

22 tháng 10 năm 2023

Số 678

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Cố gắng thực hành đúng pháp có hữu ích gì không?
- 2) Co lười rằng kẻ rằng để làm gì?
- 3) Lòng có sáng để làm gì?
- 4) Chuyện gì mình, chuyện gì không hiểu?
- 5) Không may lại rủi thì sao?
- 6) Chừng nào mới được ổn định?
- 7) Việc gì cũng may mắn có tốt không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 28-01-2006 0:35 AM Hỏi: Cố gắng thực hành đúng pháp có hữu ích gì không? Đáp: Thừa cố gắng dày công thực hành đúng pháp rất hữu ích. Kệ: Lập hạnh (thực) hành đúng (pháp sẽ có) kết quả tốt Uyển chuyển thâm sâu cảm nhiệm màu Hành trì tiến hóa tự thức nhanh Cảm thông Trời đất rõ nhiệm màu.	2) San Diego, 29-01-2006 1:00 PM Hỏi: Co lười rằng kể rằng để làm gì? Đáp: Thừa co lười rằng kể rằng dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Kệ: Tu bằng trí bằng ý mới nên Ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật Lòng có sáng tâm mới tự mình Thành tâm tu tiến tâm sẽ yên.
3) San Diego, 30-01-2006 1:35 PM Hỏi: Lòng có sáng để làm gì? Đáp: Thừa lòng có sáng nháy mắt là hiểu ngay. Kệ: Trí ý tự tu tâm mới sáng Hiểu được chiều sâu của Trời Đất Nguyên lý sáng choang không dấy bận Hạnh đức tràn đầy thông nguyên lý.	4) San Diego, 31-01-2006 11:50 PM Hỏi: Chuyện gì mình, chuyện gì không hiểu? Đáp: Thừa chuyện thông là mình, chuyện chưa thông là không hiểu. Kệ: Chuyện mà lường gạt rất khó truy Học hỏi càng thông tự cứu nguy Khuyến tu là phước không tự hoại Thành tâm tu tiến lại càng may.
5) San Diego, 01-02-2006 11:55 PM Hỏi: Không may lại rủi thì sao? Đáp: Thừa không may lại rủi cần ăn năn sám hối. Kệ: Hội tụ tình người tâm yên ổn Thức giác bình tâm giải phần hồn Ổn định do mình tu đạt tịnh Tạo hóa sáng ban tình ổn định.	6) San Diego, 02-02-2006 12:05 AM Hỏi: Chừng nào mới được ổn định? Đáp: Thừa chừng nào mới được ổn định, chỉ có thật tâm tu. Kệ: Xuyên qua Trời Đất (mới) rõ nguyên nhân Khó khăn tiêu trừ tâm thanh tịnh Học khổ chơn tâm (hướng thanh tự) giải mê mù Tâm thành tự thức lý ban hành.
7) San Diego, 03-02-2006 1:50 AM Hỏi: Việc gì cũng may mắn có tốt không? Đáp: Thừa việc gì cũng may mắn là đại phước, do cha mẹ ăn ở hiền thì con mới có phước. Kệ: Phước đức do mình (có) hiểu với chung Thành tâm tu luyện lại được duyên Trời Phật độ trì tâm thức giác Thực hành chánh pháp tự thức tâm.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 29 (tiếp theo)

...
Trong cái pháp thực hành này là phải thực hành cho đúng đường, đúng lối đi tới. Không nên gặt chúng ta nữa, không nên ý lại. ý lại là tự gặt lấy mình mà thôi. Chúng ta phải sửa mình để đi tới. Bởi vì, cái gì cũng không ngoài sự thực tế, hành để phát triển, hành để hiểu mình, hành để đi tiến mọi nơi mọi giới. Đó mới là thực hiện đạo đức, thực hiện tình thương. Nếu các bạn không khai thác các bạn, không bao giờ các bạn hiểu sự đau khổ của đối phương đâu. Các bạn chỉ lợi dụng tình thế để sống tạm, rồi yên vui trong của cải, tự cô lập lấy mình mà thôi!

Cho nên, càng tu thì chúng ta càng thấy giá trị, càng rõ thực chất của chúng ta. Chúng ta cần phải ảnh hưởng nhiều người để cho họ thấy thực chất của họ. Khối thể gian này đều là khối mạnh của Thượng Đế, một khối đời đời của chư Phật, chư Tiên tạo lập thành một mảnh đất quân bình, thương yêu, sáng suốt, xây dựng, khai thác vô cùng những sự sáng suốt sẵn có của chúng ta. Chớ còn càng ngày càng lụn bại, càng học hết sách, hết vở rồi khép ngòai một góc đó làm cái gì? Không lý tôi học rồi tôi khùng sao? Không! Không được làm cái điều đó. Phải sửa mình để ảnh hưởng người khác, hòa đồng với các giới, càng học thêm nữa. Hòa với các giới và học nơi các giới mới là một người học giả và người có chí. Nếu chúng ta sợ, cứ khép mình trong chỗ eo hẹp, không dám hòa đồng với mọi người làm sao tiến triển được. Làm sao thực hiện tình thương và đạo đức được.

Nếu các bạn được mọi người thương, thì các bạn đâu có lo gì đối khổ nữa. Đi đâu cũng nụ cười đón rước các bạn, cũng tình thương đưa các bạn tiến tới sự xây dựng. Làm sao các bạn còn có sự thiếu thốn nữa. Nếu các bạn là một người nhà giàu tại thế thì các bạn sẽ là một người thiếu thốn. Tại sao người nhà giàu sẽ là người thiếu thốn? Các bạn để của cải nhiều, người ta biết có ngày nó ăn cướp thì không còn xu nào. Các bạn phải sợ, sợ cái ngày mất của. Đó là các bạn là người thiếu thốn và yếu hèn. Nếu các bạn thấy rằng tâm linh sáng suốt là của cái đời đời thì các bạn không bao giờ bị lâm vào cảnh đó.

Tự đi, trong không mà có đó các bạn. Các bạn thấy nó không nhưng mà có. Hồi trước, các bạn đi học

đâu có gì, liêm lép ba miếng rồi cũng đi tới trường học, khổ nhưng mà ngày nay các bạn cũng thành tựu, thành danh được rồi. Cũng do cái khổ bạn mới chịu khó học. Trong cái không này bạn chịu hành tới thì càng đi tới càng nhanh hơn, càng tiến. Rốt cuộc, bạn cũng có địa vị vậy, cũng có sáng suốt vậy, cũng có tâm linh vậy. Người ta nói người ta là Phật thì bạn cũng là Phật, người ta nói người ta là Thượng Đế thì bạn cũng là Thượng Đế. Vì ý chí các bạn không ngừng, ý chí của các bạn luôn luôn tiến tới không bao giờ thụt lùi. Đúng trong cái trí năng phát triển của sự học hành mà các bạn đã đem ra một phần nào để học ở đời, thử chơi thôi. Còn về tâm linh, phần hồn của bạn còn siêu diệu hơn, còn sáng suốt hơn, còn tinh vi hơn. Đâu có đơn giản như các bạn suy nghĩ. Đâu có lấy đồng tiền đổi chác cái trí tâm của các bạn được. Tâm linh các bạn là vô cùng, mà đồng tiền đâu phải có giá trị tương đồng với tâm linh của các bạn. Cho nên, không có một cái gì đè bẹp các bạn, ngoài bạn tự giam lấy bạn mà thôi.

Hôm nay, chúng ta được gần với nhau, phải nghiên cứu thực chất của chúng ta. Cố gắng hành thiền để sớm đạt được tâm linh sáng suốt, hòa đồng với mọi người và thực hiện những chương trình tình thương và đạo đức. Thượng Đế đã thương chúng ta và có đạo đức hỗ trợ cho chúng ta có sự sống ngày nay thì chúng ta phải thực hiện điều đó cho rõ rệt, ảnh hưởng lẫn nhau trước khi chúng ta rời khỏi thế xác tại thế. Là một niềm vui, một nụ cười vĩnh cửu lưu lại tại thế trước khi chúng ta xa lìa thế xác. Các bạn thấy các bạn làm điều cao quý hay là yếu hèn? Tôi thiết tưởng năm nay tôi cũng năm mươi mấy tuổi rồi, chuyện cướp giựt đủ thứ tôi cũng đã nghe, đã thấy và đã dự. Bây giờ, rốt cuộc cũng phải sửa mình mà thôi, chẳng làm gì hơn hết, suốt cả cuộc đời còn lại chỉ sửa mình và ảnh hưởng mọi người, thực hiện tình thương và đạo đức.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 27 tháng 12 năm 1969

Tâm tánh bất hòa trí bất minh
Hồi sinh tưởng Phật rõ hơn tình
Nguyện theo chơn lý tu tâm giác
Thấu đạo quần sinh thoát cực hình.

Tu cho đổi sắc thay hình
Tâm người chẳng có vì mình vì ai
Không không chủ thuyết an bài
Nơi nào cũng vậy trần ai thế tình
Vui lên chấp nhận xét mình
Là người tội lỗi cơ hình giả tâm
Phạm rồi tái phạm tham thâm
Càng ngày càng khổ ai tâm cho ai?
Thế gian bộ óc lập đài
Xét mình xét họ ai tài hơn ai?
Tu thời cố gắng sửa sai
Nguyện theo Đức Phật gần Ngài muôn năm
Điển quang xuất phát mở tầm
Gắng ghi diệu pháp trắng rằm sáng soi
Điển quang chơn lý hợp ngời
Tiến đưa hơn loại thoát hồi sân si
Ước mong các bạn gắng ghi
Vô Vi là cõi sân si không còn
Phân ra pháp lý vuông tròn
Chẳng phân tả hữu chẳng còn đắm mê.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

106. CHUYỆN MỨC NƯỚC (*Tiền Thân Udancani*)

Hạnh phúc, đời sống tôi...,

...
Bồ Tát biết rằng con mình quá say mê luyện ái không thể từ bỏ nữ nhân ấy, nên nói:

- Này con thân, con cứ đi đi! Nhưng, khi nào cô ấy muốn ăn cá thịt v.v...và cần dùng các món bơ chín, muối, gạo v.v...và sai con đi tìm để mang về cái này cái khác, làm con mệt mỏi, hãy nhớ am thất của cha và chạy trốn về đây!

Rồi Bồ Tát cho đưa con đi. Đưa con ấy cùng với nữ nhân đi về chỗ ở của dân chúng. Nữ nhân ấy về nhà mình, khi cần dùng vật gì liền sai người tình đi lấy:

- Hãy mang thịt về, hãy mang cá về.

Khi ấy, đưa con trai suy nghĩ: “Nữ nhân này hành hạ ta, chẳng khác đây tớ hay người nô lệ của mình”.

*Hạnh phúc, đời sống tôi
Bị nữ tặc cướp mất,
Nhân danh là vợ tôi,
Tôi phải nấu phải nướng,*

*Phải mức nước, gánh nước,
Phải xin muối, xin dầu!*

Rồi Bồ Tát an ủi con trai, dạy cậu tu tập lòng từ, lòng bi, hạnh hỉ và hạnh xả, và trình bày đối tượng thiền quán. Người con trai ấy không bao lâu đắc các Thắng trí và Thiền chứng, cùng với người cha được sanh lên Phạm thiên giới.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư thuyết giảng về các Sự thật. Cuối bài giảng, Tỳ kheo ấy chứng được Dự lưu. Bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Người thiếu nữ béo mập thời ấy là người thiếu nữ béo mập hiện nay, Cullatapasa là Tỳ kheo bị luyện ái, còn người cha là Ta vậy.

(còn tiếp)

